

Το βιβλίο στα χέρια και την άποψη της Βασιλικής: «Μια νύχτα με τον Τσέχωφ» της Βικτώριας Μακρή

07/06/2016 - 10:15

Γράφει η Βασιλική Μολφέση

Πάρα πολύ καλό το νέο βιβλίο της Βικτώριας Μακρή με τίτλο «Μια νύχτα με τον Τσέχωφ».

Σε μια θεατρική παράσταση του έργου «Οι τρεις αδερφές» του Τσέχωφ βρίσκεται η Μαργιότα, η μικρότερη από τρεις αδερφές μιας οικογένειας κάνοντας αναδρομή στη ζωή και των τριών κοριτσιών.

Από τους χωματόδρομους και την φτωχική Καισαριανή ως την Τοσκάνη, στην Πάτρα, στην Κέρκυρα, στον Πειραιά και στη Χαλκιδική ταξιδεύουν οι τρεις αδερφές και μαζί τους ο αναγνώστης όπου θα νιώσει την έντονη δίψα για ζωή της Βέλγως, την αδυναμία και τη γαλήνη της εσωστρεφούς Άννας, την απρογραμμάτιστη ζωή της Μαργιότας. Τρεις αδερφές που ταξίδεψαν, ονειρεύτηκαν, ερωτεύτηκαν, αγάπησαν, έκλαψαν, πόνεσαν, χώρισαν γνωρίζοντας τις χαρές και τις λύπες της ζωής. Έρωτες, πάθη, δάκρυα, νεανικά όνειρα, εγκατάλειψη, προδοσία θα τις οδηγήσουν σε ώριμες σκέψεις, αποφάσεις και στην ευτυχία.

Η συγγραφέας διεισδύσει στην γυναικεία ψυχολογία τόσο στις νεαρές ηλικίες όσο και στις πιο ώριμες και καταθέτει όνειρα, προσδοκίες, συναισθήματα ψυχικές καταστάσεις και διαλόγους που κάνουμε κρυφά με τον εαυτό μας, οδηγώντας τις ηρωίδες της στη γαλήνη της ψυχής και τονίζοντας τη γοητεία του απλού καθημερινού ανθρώπου που είναι εξαιρετικά λεπτή, και δύσκολα γίνεται αντιληπτή.

Η τολμηρή, γεμάτη δίψα για ζωή και πάθος για έρωτα και απολαύσεις Βέλγω θα ζήσει μια έντονη ζωή στην Τοσκάνη της Ιταλίας σε ένα απέραντο κτήμα με αμπελώνες κι αργότερα στην πανέμορφη Χαλκιδική. Η εσωστρεφής, τρυφερή κι ευαίσθητη Αννούλα θα ζήσει στην Πάτρα κι αργότερα στην Μάνη αφού πολεμήσει τις εμμονές, τους φόβους και τις αδυναμίες της, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι «Ευτυχία είναι να βιώνουμε την ελευθερία της ψυχής σε δυο τετραγωνικά χόρου».

Η ήσυχη και λιγομίλητη Μαργιότα θα ερωτευτεί τον Ηλία έναν φανατικό αριστερό που αυτοαποκαλείται προοδευτικός αλλά με τη συμπεριφορά του αναιρεί και δυσφημεί την ιδεολογία του, θα γνωρίσει νέους έρωτες, θα μαγευτεί από άντρες χωρίς γκρίνια, χωρίς σκληρές συμπεριφορές, χωρίς απαξίωση στο πάθος, με χιούμορ και κέφι για ζωή, μέχρι να καταλήξει στο γάμο.

Ένα υπέροχο βιβλίο για την πορεία της ζωής τριών κοριτσιών που η ζωή με τα χτυπήματά της, τις ωρίμασε, αφήνοντας τις νεανικές τρέλες και ψάχνοντας την παραμέσα ουσία των πραγμάτων και την αγάπη που πολεμά την παράνοια και την επιθετικότητα.

Φανταστικές και ολοζώντανες οι περιγραφές, ιδιαίτερα της Τοσκάνης όμως επιτρέψτε μου να αναφερθώ στις ομορφιές της Πάτρας μου που είναι ξαπλωμένη ανάμεσα στον Παναχαϊκό και στο Ιόνιο, με τον Άγιο Ανδρέα σε ρυθμό Βασιλικής και τις σπάνιες αιογραφίες, την Αχάια Κλάους με τα δρύινα σκαλιστά βαρέλια, τη Ρωμαϊκή γέφυρα, το Κάστρο, την εκκλησία του Παντοκράτορα που είναι μικρογραφία της Αγίας Σοφιάς, το δημοτικό θέατρο «Απόλλων» που έχει σχεδιαστεί όπως η Σκάλα του Μιλάνου. Και κάποιες παράγραφοι και φράσεις που ξεχώρισα: «Ο έρωτας σε κάνει να χάνεσαι, σε κάνει να παρατάς τα μικρά, τα ασήμαντα, τον δισταγμό, την ατολμία, τη δειλία, την ενοχή... Ο έρωτας σε παίρνει από τα όριά σου και σε πάει πιο πέρα.

Σου γνωρίζει την αφοβία και την ελευθερία, και τότε είσαι ο πραγματικός εαυτός σου, ο δυνατός, εκείνος που αισθάνεσαι ημίθεος. Ο έρωτας είναι άχρονος, είναι δημιουργός, σε συντρίβει και σε ξαναδημιουργεί ακαριαία». «Στις πανανθρώπινες αξίες πρέπει να βασίζεται ο άνθρωπος καθώς η ενασχόληση με το χρήμα και τη διασκέδαση καταλήγει στο απόλυτο ψυχολογικό αδιέξοδο, τη δυστυχία και τη βαθιά απογοήτευση. Και πως για να προχωρήσει εσωτερικά ο άνθρωπος πρέπει να βγει από τον εαυτό του και να ασχοληθεί με τους άλλους και με τα προβλήματα τους. Τότε απελευθερώνεται από τις επιθυμίες του και γίνεται πραγματικά ευτυχής, δίνοντας αγάπη, στοργή, ενδιαφέρον».

